

Text och foto: Ingemar Edström   Lars Hedström

Som Rognäsprofilen i vårt vinternummer har Byabladet glädjen att presentera en kulturellt intresserad mångsysslare.

Vackert belägen på en kulle en gång kallad "Berget" ligger den stora vita gård som bebos av Lars och Martha Hedström. När jag kommer närmare ser jag att på uthuset sitter en skylt med gårdsnamnet "Per." (Se ovan) Jag tänker att jag ska fråga Lars om var det kommer ifrån.

Paret Hedström tar emot i det ljusa och hemtrevliga köket på den gård där Lars som enda barnet vuxit upp. "För mig var det naturligt att bli bonde. Mina föräldrar bedrev jordbruk på den här gården, så jag har det i blodet." Angående gårdsnamnet "Per" berättar han att redan 1701 kom en Per Nilsson från Kusmark till Rognäs. Sedan har stället också bebotts av Per Christer-Jersson. Möjligen härstammar gårdsnamnet från någon av dessa eller från de båda. Som kuriosas får jag veta att Martha kommer från Kågeträsk, från samma trakt som Per Nilsson.

Likt alla andra barn som växte upp blev det skolgång och för Lars del så var det skolan på Gamla Skolvägen som låg närmast till. I Sjulnäs höll den nya skolbyggnaden på att byggas så där fortsatte skolgången under högstadietiden. En 2-årig utbildning till snickare på yrkesskolan i Öjebyn följde därefter. "Som bonde har jag verkligen haft nytta av den kunskapen," berättar Lars. "Alltid är det något som behöver byggas eller repareras." Han stannade i snickaryrket i 4 år. Arbete åt olika byggfirmor. Kunde under den tiden bo hemma. Dessförinnan hade militärtjänst i Boden och på I-19 avverkats.

1972 var det så dags att ta över hemstället och jordbruket. "Då fanns det traktor, men tidigare som pojke på bondgården fick man vara

med och hjälpa till med allehanda sysslor." På den tiden gjordes allt med hästkraft och jag fick tidigt köra självbindaren. Jag har fått vara med om den omfattande mekaniseringen inom jordbruket som ägt rum med skördetröska och traktordrift." 1975 byggdes den ladugård som nu finns på gården och den gamla revs. Där kom säkert Lars snickarkunskaper väl till pass.

Jordbruket avvecklades 2002. "Som mest hade vi 20 kor, men på slutet fanns 17 kor på gården. Under 4 år fram till 2006 sysselsatte sig Lars och Martha med uppfödning av kvigor åt bröderna Långström som har sitt jordbruk i närområdet. "Jag har alltid trivts som bonde, utom de gånger när korna var sjuka." Lars poängterar flera gånger sin lycka av att ha en duktig hustru som kan utföra de flesta sysslor på gården. När den sista fåran plöjts på hösten så bär det av till skogs. Ett annat intresse för vår profil. Hugga timmer och köra fram och sedan hem till gården.

Hur används den lilla fritiden som står till buds för en jordbrukare, undrar jag. Lars berättar. "Nu sedan jag slutat med jordbruket finns mera tid alldeles klart. Jag snickrar utedass och andra mindre byggnader. Ibland får jag också sälja. Jag har införskaffat en bandsåg som är en stor hjälp och en fin investering." Lars visar mig på en fin lekstuga som håller på att färdigställas för barnbarnens räkning.

För paret Hedström har EFS och då speciellt föreningen i Rognäs varit som ett andra hem. "Martha och jag träffades 1970 i ett sådant sammanhang," berättar Lars. Kassör i föreningen i 33 år och dessutom ungdomsledare under ännu längre tid och red. som bor mitt emot EFS-lokalen i Rognäs kan intyga att paret är synnerligen aktiva medlemmar.

Ett grundmurat intresse för historia och i synnerhet byns historia är kanske det man i första hand förknippar med Lars. Han kallar sig "fritidsforskare" och i arbetet med Rognäs-boken är Lars en viktig och kunnig medarbetare. Del 2 är på gång. "Jag har läst igenom alla byns papper" säger Lars, "det är mycket intressant." Hemma på sin gård har Hedström dessutom ett egenhändigt inrett gårdsmuseum. Mera om detta kan ni läsa på annan plats i detta nummer av Byatidningen.

Aktiv medlem är Lars H. i föreningen "Pite Moppers." Jag har 2 gamla mopeder, en Husqvarna Novollette -50 och en Apollo. Motorcykel finns också.

Byabladet red. tackar för sig och kan konstatera att några fritidsproblem existerar inte hos bebyggarna av gården med namnet "Per."